

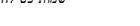

מסורת הש"ס (אחיד ל: **ס**) נקמתן ק. ע"ש מיכ"ש"י מיה בד. וע"ש פירש"י בפרות מנ: ע"ש פירש"י"ן (ג) מנחת: י"ק. ד) וינחמך בתענית יל. ד"ה תשובי גנים וכו'. א) ס) ולקמן לו: א) גס זה שם מגינה בו: ב) גס זה שם ניומח"ס. א) לקמן לה. ב) דמנורה גופה מרי ושוואה פ) דקנים אין בכל קנה וקנה כפפור ופרח כדמתיב ל"ל ה"ה"ל. י"ק. ב) ושמח"ס. א) דף כח"ג. א) כהר. י"ק. א) הלאוהי למשה מנורה ועשה נבנה"ה. י"ק. א) ובמה"ש א) י"ק. א) דנב"ס א). א) ונמנמ"י טעמיה הנוקבה למרבה מ"ו. א) וי"ה"ל אפתי מע"ש וכו' מוס' כמניה כו: א). א) וע"י משפוח מולן שם כד"ה וזאת. א) כמניה כמון. י"ק. א) וע"י כפנים מליצית שאלה סו.

תורה אור השלם

- זהו מנשה הנקרא ומקשה וזהו עד ויבה עד פרוקח מקשה הוא בפראה אשר כראה ין את משה בן עשה את הנקמה:
- הנפחד והתולקש וזה הוא מכלות וזהו: דברי הימים ב ד ח
- ובל כלי משקה ויפוך שלמה וזהו ובל כלי בית יעיר ולקמן וזהו שגור אין ספק לא נחשב בימי שלמה למנוקה: מליכ"ס א י כ
- על הנקמה התורה יערך את תנודת לפני יי קמיה: ויקרא כו ד
- ושמח אותם שמים מערכת שש המערכת על השלוקן הטהור לפני יי: ויקרא כו ד
- ויקן לו הבדון קוש כי לא היה שם וכל כלי אם לום הפנים המוקדים: מלפני יי לשום וכלום הם ביום הקנה:
- שמואל א כ א ד קראו וקשה בתנביותם אפסך אהרן קראה קרה: שמות כו ב
- הקמת אשת הושען במשפטו אשר דרתיק: שנות לו ב
- היה שם הנה כל ראש וקדשים הראשון הוא לכם לקדשי השנה:
- זהו לקם השמא פשוץ שרץ על הארץ החלי ודוקבקר והצב למיתה: ויקרא יט ט
- זהו אשר תעשה על הדבוח בבשים בני שנה שנים ליום תמיד: שמות כח ט

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה זה חבל וכו' ותחלת עשייה וזימה ובתב:

מוסף רש"י

שימי את. נתמיה חמה הוא שימי חסם גדול ומקשה לי דבר זה, יש אומרים כי לא היה זקוק עיני אלף כוכבן כל ששה שנים ניעות והיון ק"י. כנמה דוכתין אהתן ומהלך ליה כד שמי את וזכאה געתי מסוי דבר היה היה וקלמך ליה הכי משום חגיגותיה לומר את ידע להשיגה, ולי שעתמי

שעת ליענות היה בו כרס שלה היה זקוק עיני ולמלה הלך לא היה מכירו ולא נהיה לו שחי לא מליץ שאמר רב כי נשום חסם אלף ליה אמר כי כנמה מקומות כלן ונמנמות (דף ק) ועד שעתמי משום דמיקי היה חסם ליה כי היאל דלמך (בתענית ט) רמננה לשונח מתיסופיה דרב שימי ולא היה דלמס רב שימי כד לשיי היה דלחין ליה לרב פסח (וזה כו, ב) השלחן הטהור: שעתמי שיזה טבור מכלל שהוא לאי לעוממה (וגינה כו, ב) מכלל שהוא טמא. ואל שחי למת שאין מגיחין אותו ואלו דומיא דקס (דלקי לו, ב) סילוקן כסידוריו. שילוקן נשמת כההם סו חסם מיכירו הם ביום הלחוק. שיזה סו חסם הלחוק מעל השלחן (וגינה שם) שהוא סו חסם שנתקם משם. והאי קולל נלמס הפנים כתיב כספר שמואל (וינא א, ב)

המני סרי דקנים. דלתיב^(א) שלשה גביעים משוקדים בקנה האחד: **כספוריה**. ל'דמנורה גופה תרי: **ויסין דקנים**. דיש בכל קנה וקנה כפתור וכלתיב שלשה גביעים משוקדים בקנה האחד כפתור ופרח הרי מ' וכפתור תחת שני קנים וכן לשנים האחרונים א' כדלמנן לעלי ועמי קנים

יולאין ממנה הא חד סר: **ווששה**

דקנים. בכל קנה כפתור ופרח

דלתיב^(ב) בקנה האחד כפתור ופרח:

עד פרח. ריבה לך הכמוז חד

פרח: **אבן יא גדולה כו'**. ואס אינה

גדולה אלא ט' טפחים למה לי אבן

תחת הכהן: **יב שמי את**. אתה הוא

המקשה לי בתמיה: **משפט קנים**

ולמעלה. הימה ט' ומן הארץ ועד

לקנים ט' כדמפרש לעיל^(ג): **הוא מילואו**

וזכ. ^(ד) ופסוק הוא: **וזכ סגור**.

השנעות שמוכרין אותו נסגרות כל

המנויות שמוכרין י' את הוזהב יומא

(מה): **והסתי אין כסף נחשב**. אלמנא עשיר

הוא ואת אמרת י' כליתו: **ומי חסר**

כולי האי. קדאמרת אלף י' הככר^(ה)

הניסין אלף פעמים לכור עד שיעמוד

על ככר אלמנא בכל פעם חסר ככר:

י' קורדייקני. שם מטבע: **כיון דקאי**.

שנסרף יפה צימי שלמה קאי לפיכך

לא חסר עכשיו אלף דינר: **ממקום**

טהרה. מן השמים ס' הראו למשה

לנגד המנורה: **סס מכלל שהוא טמא**.

כלומר מקבל טומאה: **כשלמא הסס**.

גבי שולחן אלטרתיך לאשמועינן

דמקבל טומאה משום פירייה דיש

לקיש: **לנחס**. שאינו מטלטל. כלי עץ

העשוי לנחת אינו מקבל טומאה דלתיב

גבי שרצים מכל כלי עץ או עור או

שק (ויקרא א) מה שק מייטלטל מלא

וריקס י' ש: **שמגידיהן אוטו**. הלכך

מייטלטל מלא וריקס הוא: **חוס ביום**

הקסו. משמע כשמוסלקים היה חוס:

כעניינס. אחרון ושולחן ומנורה

של אש ירד מן השמים דלתיב: **הכף**

כתיב כמשפטן. משמע הלכותיו

נאמרו לו: **הסס כתיב כעניינס**.

משמע דהראשו ב' כנומס: **חגור**

כמין פסיקיא. אורז בא' כרוך אומניס

שצויס לעשות מלכסה נהס מוגרין

עלמנן שלא יהו נגררין בצגדיהס:

רשף חדש. בשעת מוהל לצנה אינה

רלתיב כי אס מעט ואינה יוכרת

כדלמרינן כרלש השנה (דף כד.)

כזה רלתיס: אס כזה רלתיס:

שרצים. לא היה מכיר אחיה טמא

ואחיה טהור: **הלכות שמיטה**. לא

היה מצינ מתיכן היא מוגרמת:

וזה **אשר טעשה על המזבח**.

(ב) ועשייה תחילת זביחה ס' היא^(ו)

וכתיב וזה אלמנא הראהו כלאצבע:

פשיטא. דלות אחת מעכבתך דלתיב

וכתבתס^(ז) כתיבה תמה (שנת קד:)

קולו של יוד. רגל ימיני של יוד:

הא נמי פשיטא. כב' הא לא נעשית

האות: **שאין גויל מוקף לה**.

שמודבת צלות אחרת והיינו

דקמתי כתב אהת מעכבן כלומר

הלכות משפטן אות אחת פ' מעכבו

למוחה ומפילין: **סוכו של ה'**. רגל

הקומץ רבה פרק שלישי מנחות

כ"ט.

אבן היתה לפני המנורה. משנה היא במסכת תמיד (פ"ג מ"ט).

מ"ר: סילוקן בסידורו. ולמ"ד אין ב'ו' תנור מקדש (לקמן

דף סה:) ל' לא היה חס שצעת סידורו אלא כלומר כך. **מ"ר**:

הכא כתיב כמשפטו והתם כתיב כתבניתם. ואס תלמנך גבי משכן

נמי כתיב ככל אשר אני מראה

אומך את צננית המשכן ואת צננית

כל כליו וי"ל דהכא לא כתיב צנר

והתם כתיב צנר דמשמע שכן השמים

ירדו למשה על ההר. **מ"ר**:

שלשה דברים היו קשין לו

אמשה בו'. ואס תלמנך

ולישצוב נמי היא' דאלו טריפות (חולין

דף מב.) דלמך וזאת המיה אשר

תאלכו מלמד שספס הקצה' כל מין

ומין והראה לו למשה ואמר לו זאת

אכול וזאת לא תאכל ש' ויש לומר דלא

חשיב אלא חך דלתיב זה יש לתמוה

דלא חשיב מחתיס השקל דלתיב זה

יתנו ולמרינן ס' (שקלים דף ג ומ"ר) כמין

מטבע של אש הראשו למשה וש'

לומר דלא שיך המס נתקשה אלא

משום דלא היה ידע ביד' צמוס ענין

חלס לא היה מלחשו. **מ"ר**:

קוצו ש' יו"ד. פירש צקונטרס

רגל ימיני וקשה ס' דהא

פשיטא דאין זה אות ב'ו' ומפרש ר"מ

דהוא ראשו כפוף כדלמרינן כסמוך

מפני מה כפוף ראשו ואס תלמנך

דלמרינן כגדת חלק (פסדהין דף סה:)

ועד יכתבס דהיינו יו"ד שחס

השלין ועד אבן צקיר ועשה רוש

עשה יו"ד וש לומר דכענין יו"ד

קלמר ולא יו"ד ממש:

זל

במקום טהרה אלא מעתה^א על השלחן הטהור שירדו מעשיו ממקום טהור

אלא טהור מכלל שהוא טמא הכא נמי טהורה מכלל שהיא טמאה בשלמא

התם כדריש לקיש דאמר ריש לקיש מאי דכתיב על^ב השולחן הטהור מכלל

שהוא טמא כלי עץ העשוי לנחת הוא וכל כלי עץ העשוי לנחת אינו מקבל

טומאה אלא מלמד^ו שמגביהין אותו ס' לעולי רגלים ומראים להם לחם הפנים

ואומר להם ראו חיבתכם לפני המקום מאי חיבתכם כדריב"ל^ד דא"ר יהושע

בן לוי גם גדול נעשה בלחם הפנים סילוקו כסידורו שנאמר^ה לשום לחם חם

ביום הלחוקו אלא הכא טהורה מכלל שהיא טמאה כלי מחכות ניגוה

וכלי מחכות ו' מקבלין טומאה אלא שירדו מעשיה ממקום טהרה תניא רבי

יוסי ברבי יהודה אומר ארון של אש ושלחן של אש ומנורה של אש ירדו

מן השמים וראה משה ועשה כמותם שנאמר^ז וראה ועשה כתבניתם אשר

אתה מראה בהר אלא מעתה^ה והקמת את המושכן כמשפטו אשר הראית

בהר הכי נמי הכא כתיב כמשפטו התם כתיב כתבניתם א"ר חייא בר אבא

אמר ר' יוחנן גבריאל חגור כמין פסיקיא היה והראה לו למשה מעשה מנורה

דכתיב וזה מעשה המנורה תנא דבי רבי ישמעאל שלשה דברים היו קשין לו

למשה עד שהראה לו הקב"ה באצבעו ואלו הן מנורה וראש חדש ושרצים

מנורה דכתיב^י וזה מעשה המנורה ראש חודש דכתיב^ט החודש הזה לכם

ראש חדשים שרצים דכתיב^י וזה לכם הטמא ויש אומרים אף הלכות שהיטה

שנאמר^{יא} וזה אשר תעשה על המזבח: שתי פרשיות שבמוזה מעכבות זו

את זו ואפילו כתב אחד מעכבן: פשיטא אמר רב ס' יהודה אמר רב לא

נצרכה אלא לקוצה^כ של יוד והא נמי פשיטא אלא לכאידך דרב יהודה אמר

רב דאמר רב יהודה אמר רב ס' יכל אות שאין גויל מוקף לה מארבע רוחותיה

פסולה אמר^ל אשיאין בר גרבך משמיה דרב יהודה ניקב תוכו של ה"י כשר

יריבו פסול א"ר זורא לדידי מפרשה לי מיניה דרב הונא ורבי יעקב אמר

לדידי מפרשה לי מיניה דרב יהודה ניקב ה"תוכו של ה"י כשר יריבו אם

נשתיר בו כשיעור^מ אות קמנה כשר ואם לאו פסול אגרא חמוה דר' אבא

איפסיקא

איפסיקא

עין משפט ונר מצוה

קב א מ"י פ"ג מהלכות בית

בבבירה הל' א:

קב ב מ"י פ"ג מהלכות בלום

הלכה ב:

קד ג מ"י פ"ה מהלכות

תפילין וי"ה הל' כ כמנ

עשין כה טושי"ע י"ד סי' רעד

טע"ף ו ו"ח סי' גכ טע"ף ד

כה"כ:

קח ד מ"י שם הלכה ט סמג

עשין כה טושי"ע י"ד סי' רעד

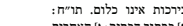
רעד טע"ף ד ווא"ח סומן לב

טע"ף ד:

קו ה מ"י שם הלכה ט סמג

שם טושי"ע ח"ט סומן לב

טע"ף טו:

שיטה מקובצת

א) עשר כפתורים: ב) לפני

המנורה: ג) מחבת וכל

עד חיבת זהב סגור

נמחק: ד) זהב קורדייקני:

ה) שמגביהין אותו ומראין

עליה לוח לחם הפנים:

ו) וכלי מחכות קבול' מקבלי

טומאה: ז) פסולה אמר

רב אשיאין: ח) כשישור.

פי' למעלה אבל הגב אבל

דלמרינן: ט) חיבת גדולה

נמחק: י) שמי את ס"א

לפי שהיה חיבת בעיניו זה

המקשה היה רגיל לומר

כן וי"א לפי שרב עני

היה ולא היה מסביל חוץ

לי' אמרת ולא היה ודראהו

היה רגיל לומר לו בן ולא

תנראה דמאי לשמי יתיר

מכל שאר תלמידים: יא) הוא

מכלות זהב. פסוק הוא

דברי הימים: יב) שמוכרין

שם הוזהב הסי' י' עו) אמרת

כילתו: עו) כבר ואת

ה' נמחק: עז) קורדייקני:

עח) למשה מנורה ועשה

כנגד זה: עי) וריקס אף כל

מטלטל מלא וריקס אבל

בכלי מחכות לא כתיב שק

לפיכך אף ששתיין מקבלין

טומאה הסי' ט' הן הראהו

דמותם הסי' ט' פל) אור

כרוך אומניס: סא) פשיטא

דהא: סב) תנור מקדש. פי'

למ"ד אין תנור מקדש לא

היה דוחה שבת והיה נאפה

מע"ש אבל למ"ד תנור

מקדש היה דוחה שבת דארלו

מע"ש הוה מפסל בלינה כיון

דהנור מקדש. תו"ח: סד) ידע

ס"א איזה סטבע יביא אם

לא כר אי"ת חתם לא נתקשה

רק בהא דרבר' מרעט יכפר

על עון העגל: סה) דאין

הוא עשין כהראש"ש בה'

ס"ח. ומפרש ר"ת אותו

שילצד שמאל הדוא אותו

דאמרינן בסמוך מפני מה

ראשו כפוף. תו"ח: מה

עין משפט גד מוצה

קו א מיי פיל מלסת
תפילן הל' כ טופיע
א"ח סימן לז טעם טו:
קח ב מיי שם הל' יט טופיע:
שם טעם טו:
קב ב מיי פיה מל' תפילן
וק"ח הל' א סתם עשין
כה טופיע י"ד סימן רעד
טעם ו' ו"ח סימן לו טעם
ג:

קי ד טופיע א"ח סימן לז
טעם כ"ה:
קיא ה ו ז מיי פ"ה מל'
תפילן הלס' י"ג י
טופיע י"ד סימן רעד טעם
טו:

שיטה מקובצת

אם נשתיר: (א) יהוה רמי
בר דיקולי: (ב) שמונה ס"א
עשר: (ד) תבת אחר נחקר:
(ה) תבת ובא נחקר: (ו) חזר:
לאחר: (ז) שלשה שלשה
ויוני: (ח) תובת דבי רב
נחקר: (ט) בהק"ה היה לו
וחי' היה נחקר: (י) חזר בו
א"י קשר לו כתי: (יא) כבור:
בתפילין בפרשת ויהי כי
יבאן האחרון שבקשר ל"ל כל
בכור הסי' ומח"ד אר"ט:
במשך רגלו של ו"ו אר"ט:
(ג) בתפילין ש' כחול:
(ד) בשכן בראש רגל:
(ה) ואחר ונתה למעלה:
(ו) דהוי' דהכי: (ז) אר"ה:
(ח) ועפר: (ט) יוצא:
בב"רוא דמ"מא צמ"ח
העולם דומה לאכסדרה שאין
לה אלא ששיה וזיות
והעולם הזה אין לו אלא ג'
וזיות לפי שמות צמ"ח אין
לו וזיות הסי' ומח"ד צמ"ח
ליה בפתח: (ע) ילין אחר:
הקב"ה ילין אחר כלומר:
(פ) דף יתקן והוא שכתוב
ורבא דספרא שפיר שריב כל
דף ודף כתוב בלא ענת
שאין יותר משמונה או ששה
טות ככל דף ודף א: (פא) דף
שלמה הסי' ומח"ד יא אית
בהוא: (פב) אצ"ח שיש בכל
שאר הדין' הבה טעות
הסי':

כ"ט:

זיל איתו ינוקא דלא חכים ולא מפש בו' מעשה היה נגט שהיה
דל"ת של כדת משה קטנה כמעט כמו יו"ד והצי"ח רבי אליהו
ינוקא דלא חכים ולא טיפש וקראו צו כדת והכשירו מהך דשמעתין.

מ"ר: **ולא** י' יהרג הוא ופסול. יש לקדק מכלן דכתיב יהרג

חסר בלא וי"ו. מ"ר: **שעמנו** גין.
יש מפרשים ג' וזוים השנים ללד
משאל אחד מלמעלה ואחד מלמטה
והאחד ללד ימין כזה **שעמנו**
ג"ץ **זכפי** שנת כתיבת **יד** (ס'
רבי' ש"י ציר אחד מימין ואחד
משמאל ואחד מלמעלה כזה
עוד פי' שיש עשויין שלשתן
למעלה כזה **מ"ה**.

ס' כתיב בשימושא **רצה** דמשמע
טע דלטטפות **רצה** ג' ג'
ויוני ור"מ ככז בתקין ס"ח שלו
שהוא שינוש. מ"ר:

דחמריה צנניה דח"ת. פי'
צקונטרס שהגביה
רגל שמאלו של ח' עד למעלה כזה
ס' ור"ת פירש בצמנע גגו של **ח**
חית גבוה מעט כמו חמרתא

דגמלא דצמנע כזה ולפי'
הקונטרס לא יתיישב כל כך
הא דלמרינן צסוף הצונה
(שנת דף קד): כגון שנטלו לגגו של
חית ועשאו שני זיינין: **ובא** מעבא
אית ליה תנא. פי' צקונטרס
צסוף הי"י כזה **ר** ורבינו תם
מפרש בתמילה כזה **ה**
כמו תגא דד' צבריוצין (דף קג).

וצקוטה (דף כ). וכפירוש הקונטרס
נראה שהכתר ללד פתח המשונה
ומגא דקוף כיו"ח צו דלמר צפ' הצונה
(שנת דף קד). מ"ט מהדרי תגא דקוף
לגבי ריש' אמר הקצ"ה רשע אם
אתה חוזר צן אני אעשה לך כס'
כמותי. מ"ר: **ורנניא** תיובתא.

דנדל לא תיובתא גמורה היא אלף
דצדוק מיתרנל. מ"ר: **תנא** אם
יש בו דף אחד בו' ודוקא מעיקרא
דאי יכול לתקן צמה שיחזור ויכמוצ
דף שלם אמאי יגנו. מ"ר:
ככל

הקומץ רבה פרק שלישי מנחות

איפסיקא ליה כרעא דה"י. צמפילין: וי' דויהרג. כל צבור (א"ס)
אירע צמקוס נקצ ונראה כמין יו"ד: **דלא חכים**. דאי חכים צמין
שמחקה הוא לומר יהרג כלפי מעלה ואומר ויהרג: **לא טעש**. שאס
טעש אינו יודע לקרות אלף אות שלימה: **כרסיס**. כגון התגין דס"ת:

מי מעכב על ידך. מה שכתבת שהמה
צריך להוסיף עוד עליהם כתרסיס:
שהגיע לדבר. שצריך טעם: **נתישבה**
דעסו. של משה הואיל ומשמו אומר
אע"פ שעדיין לא קיבלה: **צמקולין**.
י"ב מקוס הקצ"ין שולין צשו כדלמר
צצרכות (דף סא): שסרקן צשו
צצמקרות י"ב צצול: **שלשה זיוני**.
ג' תגין קטנים צכל אחת צשין י"ד וצרגל
השמאלית צצין שני צבלש הרגל
הצפני וכן כולס וצוחס ג' תגין אחד
נטטה צלימין ואחד נטטה לשמאל ואחד
לצדיק כצופה ולגון פצטוטה: **דווקני**.

שמדקדיק לעשות ככז מיושר: **חטרי**
לגביה דחיה. לגגו של חית עושין למעלה
כעין חוטרי כזה **ח** כלומר הקצ"ה
חי שזקן צצמוצ של עולם. ח"ת
היינו חי: **ותלו כרעיה דה"י**. רגל
הצפני של ה"י תלוי צצאיר ואינו צצוק
לגגו: **הוא לו מחסא**. דהיינו י"ו הכי
משמע על צצמחו צ"י עדי עד הוא
לחם ציה י"י מחסא צור מעוז לעולמים:

אחס צבי. ואחס צי"ד. חלק את שמו
והתיץ מכל אות ג' טיפין ומצותן
טיפין נעשו מ"ס ואס י"ו ואויר וכל
העולם כולו וכן כמזב צספרי יצירה:
שדומה לאכסדרה. שפתוח צמתחיו:
שכל הרזזה לנאס. ממנו לתרבות
רעה וצולא י"ח: **מעלין ליה**. צפתח
העליון צין רגל צצמחו לגגו: **ולעיילו**
צסך. פתח צמתחון צצניק ציה: **לא**
מסיעה מילפא. דהכל ליתכר צצני
סיוע מפני י"ח הרע הלך צעדי ליה
סיוע פתח' יתירא: **הוא ילין** (ס').

י"ח (אותו) כלומר פותח לו להיות לך:
מסיעוין אוזרו. אלמנא צצני סיוע:
איה ליה סגא. לה"י כמר קטן צצוף
גגו דה"י: **מעשיהס אין דומין כו'**
וכצדוד של זה גדול משל זה משום הכי
רשעיהס כפופים דמתצניס מחצירו:
סרטי מילי אמר רב צצפריס. צכללות
ספרי תורה. ולקמן נ"ל אמרינן אידך
מילתא דרצ: **מללע על כולן**. שאפילו
טעיות צכל דף ודף א' או מללע עליהס
הך דף שלימה בא' ומתקן: **אי צצסוא**
דף שלימה שלשה טעיות מאי.
מללע או אין מללע מי אמרינן
שלימה צלי טעיות או דלמנא שלימה
מד' טעיות אצל שלש לא אכיצפת
לן: **הואיל ופתיהס**. רשות לתקוני
ס"ח שיש ג' טעיות צכל דף מתקן
להך דף צת ג' ומללע על כולס
אף על פי שיש כב' ד' צכל שאר
הדפי: **וה"מ**. דלמרינן ד' יגנו כגון
חסרות שסכרו ממנו אצומות:
ככל

בר מרתא משמיה דרב יהוא
דכתיב רובה דספרא **שפיר** א"ל אב"י לרב יוסף אי אית בההוא דף שלש טעיות מאי א"ל הואיל ואיתיהוב
לאיתקוני מיתקן וה"מ חסירות אבל יתירות לית לן בה חסירות מ"ט לא אמר רב בהנא משום דמיהו כמנומר:
אגרא חמה דרבי אבא הוה ליה יתירות בספירה אתא לקמיה דרבי אבא א"ל לא אמרן אלא בחסירות
אבל

מסורת הש"ס

6) ינהרג וכן איתא בתוס'
גיטין פ"ה ד"ה ולרסין;
7) שנת פ"ה; 8) דכרכות
ס"א; 9) ג' עמי חסופת צרכות
תל. ד"ה ווכה בי' אל מקרי
נור אלף צ"ן; 10) שנת קד. זימא
לת: פ"ו נה... 11) כהל' ז"ק.
12) ג' עמי בית יוסף יוד' ס'
רענ; 13) אשמות יג';
14) מהרש"א הניה צבלש
ומרש"ק הניה צצפני
15) ופתח ז"ק; 16) ילין הקצ"ה
ילין אחר כלומר ז"ק.
17) צצניס סימן רעד ל"ה הנה
רק השני סיפורים; 18) ככז
דרש"י צ"ר. ז"ק; 19) כשומע
כזה כמזב דע"ס ולטטוס
צצריס ה"י זיוני צצ"ל. ז"ק.
20) איתנו אלף מללע רגל
שמאלית.

תורה אור השלם

1. בטוח בני צדי עד כדי בדיה
?? צור עולמיס:
שיעורו כו ד
2. אלה תולדות השמים
והארץ בהרצאם ביום
עשות ?? אלהים ארץ
ושמים: בראשית ב ד
3. אם ללצים הוא יליץ
ולצניים יתן חן:
משלי ג ל

מוסר רש"י

שיושב וקושר כתרסיס
לאריות. כגון הך
למרינן צצרכי הניסו (דף
קד). תגא דקוף לגבי ריש'
וכן שעמנו ז"ך שצריס כל
אות ג' זיוניס כדלמרינן
צצמחות (כזה) רלש חיי"ן
צצמתח לימין ולשמאל צגנו
מעט וכן רלש חיי"ן
הצמאל וכן כל רלש טע
אצומות כולו בלא מקוס סתן.
שנת פ"ה. ומ"ח ח"ח
ברעיה. שאיה דנדקת עס
גגה לצידוד בהך. דקוף תת
רגלי כקוף יוכנס צפתח של
ימין מסייעין אותו. ומסיין
לו פתח הוא יליץ. צצמנו
ילין לא יסייעוין ולא
יגעויוין ואם לעגריס.
ולמה טובה הוא נמשך יתקן
דן. יסייעוין מן השמים
שבת ד'. כיון שבא אדם
לשבת. וליות רשע
פחתהין לו. פתח התמולה
ליכנס צה כלומר מפסיקין
צרו ואין מניעין אותו מן
השמים אם לצריס הוא
ליץ. אס לגביס הוא צה
לשבתך הוא יליץ לא
יגעויוין ולא יעוורוין אם
לעגריס. הוא צה להסתגר
יתן לו מן שצדי ליתן.
ויחא ח"ח. והוא דכתיב
ורבא דספרא שפיר. צצריס
כל דף כמזב צלל טעות שזין
צו יקר מ"ו או מ' טעיות
ככל דף או מללע עפיסן הך
דף שלימה יתקן רש"י שפיל
הר"ף הציכות סי'ח. אבל
יתירות לית לן בה צלל גודלן.
שקיות צצמנין מתי
כמנומר וכו' גנ"י (ס"ח).

